

Sitem

– nurtenak · 02 Mart 2015

Gün aydınlandı havada güneş açtı
Kış aydınlandı ay aydınlandı
Esmer bir güzele kandı
Hayat ne karardı ne şavkı arttı

Kim koyar ki yerini yenisini geçen günlerin
Umarsız açtık kapalı gözlerin
Bıraktım uzakta kaldı memleketim
Hepsi sine rahmette sevdiklerim

Kuş olsam uçsam ben sana
Doyamadım toprağına taşına
İçemedim suyundan kana kana
Al götür beni kalbim Egeye

Dağlarını özledim ovanı özledim
Patikadan yollarını özledim
Anam ben ekmek arası domatesi
Kuru peynir yağlamasını bile özledim

Şekerli suyundan cilov
Ayranından ekmek doğraması
Paslı ellerle tütün kırmasını
Ben senin baharını yazını kışını bile özledim

Bir haber gelmez oldu nedendir
Kem sözler mi söylenendir
Kıyameti bilmeyendir
Hiç kimse arayıp sormaz oldu

Kibirlenmek büyüklenmek
Sankim başı göğge erdi
Ya seni yaratan Tanrı
Sizide bizide bir su parçacığından yaratmadı mı?

Kim göçer evvela bu dünyadan bilinmez
Yaz kiraz dallarına beni yaz
Bencil olma insan ol biraz
Düşmez kalmaz bir Allah!

Ne oldum deme ne olacağız
Sanma hep böyle kalacağız
Gençlik güzellik geçer yaşlanacağız
El ayak tutarken sende çalış biraz

Bak çıktım yola
Geldim nereden nereye
Aklım mı ayaklarımı getirdi buraya
Deştim sinemdeki derin yaraya
Uçtum serçe kanadında memlekete biraz

Kokusu bağrımda toprağının taşının
Anamın elini öpmeden geçti bayramım
Fiyatı yüksekti kunduramın
Ayrılığın cezasını ödeyemedim
Ama şunu biliyorum ki
Her ayrılık senin kadar güzel değildir..

Nurten Ak Aygen